

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی- کابل

۰۵ می ۲۰۱۵

افغانستان بیطرف نیست

بعد از کودتای بدفرجام مزدوران خلقی – پرچی که تجاوز سوسیال امپریالیسم شوروی را به دنبال داشت، افغانستان بیطرفی "نسبی" خود را در سیاست خارجی از دست داد و واضحاً در جناح شوروی افتاد. حال هم با اشغال کشور ما توسط امپریالیسم امریکا و متجاوزین ناتو، افغانستان نمی تواند بیطرف باقی بماند و خواهی نخواهی جانب امریکا و متحدینش را در سیاست خارجی خود می گیرد. پس جای شکوه برای نقض بیطرفی افغانستان باقی نمی ماند.

یک تعداد مفسران سیاسی کشور درین روز ها به این عقیده شده اند که افغانستان بیطرفی خود را در بعضی قضایا و بحرانات خارجی از دست داده و جانب یک کشور مشخص را گرفته است. به طور مثال حمایت غنی از تجاوز عربستان به یمن یکی از آن حالات است. بنده درین مورد قبلاً گزارش دادم و روش غنی رئیس جمهور دست نشانده دولت مستعمراتی افغانستان را در قبال بحران یمن محکوم کردم. اما اگر واقعیت را متوجه شویم، غنی از خود حق انتخاب ندارد.

غنی و عبدالله کسانی اند که به هدایت اجانب رویکار شده و به هدایت اجانب از صحنه گم خواهند شد. آیا این دو مزدور حق طرح سیاست خارجی مستقل را دارند؟ آیا ببرک و نجیب می توانستند از هدایات کرملین سرپیچی نمایند؟ زمانی که یک کشور حاکمیت ملی و استقلال خود را از دست می دهد و زمانی که قوای خارجی به یک کشور به بهانه های مختلف تجاوز می کند و همان کشور را به تباهی می کشاند، به رهبران دست نشانده جایی برای مانور در سیاست داخلی و بالاخص سیاست خارجی باقی نمی ماند. صد در صد اطاعت و سرسپردگی حتمی است. در صورت سرکشی، رئیس دولت دست نشانده یا نابود شده و یا از قدرت به دور انداخته می شود. همچنان یک اصل را باید بدانیم که تا زمانی که یک کشور حاکمیت ملی نداشته باشد و رهبرانش از سوی مردم خویش انتخاب نگردند، زعامت دست نشانده در آن کشور طراح سیاست داخلی و خارجی نیست. دستور از پایتخت های کشور های اشغالگر صادر می شود و زعامت دست نشانده در کشور اشغال شده آن را عملی می کند. سفیر کشور اشغال کننده ناظر بر اوضاع است تا کسی دست از پا خطا نکند.

مفسران سیاسی ما وقت خود را بی جهت ضایع نسازند. عوض گلّه مندی از دولت دست نشانده که کاری از پیش برده نمی تواند، ذهن مردم خود را از حالت زار کشور روشن سازند و آنها را به مبارزه علیه استعمار و مزدوران داخلی اش دعوت نمایند.